

Bent u een christen? – J.C. Ryle

“Mijn schapen horen Mijn stem, en Ik ken dezelve, en zij volgen Mij. En Ik geef hun het eeuwige leven; en zij zullen niet verloren gaan in der eeuwigheid, en niemand zal dezelve uit Mijn hand rukken.”

Johannes 10:27,28

Jaargang 6 nummer 5 – maart 2004

Eerder uitgegeven nummer van Jaargang 6

1. Nabij u is het Woord!	- S.C. von Kapff
2. De blijde boodschap	- Thomas Boston
3. De hoop van het geloof	- Andrew Murray
4. Blijdschap in Christus	- Octavius Winslow

Bronvermelding

Oorspronkelijke titels: 1. *The character of the true christian*; 2. *The privileges of the true christian*
Uit: *Originally published as ‘The Christian Race’ in 1900 and reprinted as ‘The true christian’ by J.C. Ryle in 1978*

Uitgegeven door: Baker Book House, Grand Rapids, Michigan – Printed in Great Britain by Billing & Sons Limited.

Deze preek is vertaald onder verantwoordelijkheid van Stichting De Tabernakel

De originele engelse preek is te vinden op onze website: <http://www.tabernakel.nl>

Vormgeving en druk: Drukkerij AMV, Lunteren

Inhoudsopgave

Voorwoord – Belijdenis doen	...
1. De aard van de ware christen	...
2. De voorrechten van de ware christen	...

Voorwoord

Bent u een christen? Hebt u de Heere hartelijk lief? Kent u de stem van God? Drie vragen op de man af; vragen die om een eerlijk antwoord vragen. Toen Petrus zijn Meester had verloochend en met berouw was teruggekeerd, vroeg Christus niet om een verslag van zijn bekering te geven, maar vroeg Hij hem concreet: “Simon, Jona’s zoon, hebt gij Mij lief” (Joh. 21:16). Tot driemaal toe toetste Hij de liefde van de discipel; tot driemaal toe gaf deze aan dat hij Hem liefhad.

Het kan zijn dat u met een mond vol tanden zit, als deze vragen op u af komen. U gaat uzelf onderzoeken, of u iets van deze liefde kunt vinden. U gaat de liefde tot Christus afmeten met de liefde tot anderen, tot dingen van de wereld, tot uzelf. U voelt u dubbelhartig en huichelachtig; zondig en onrein. Hoe kan zo’n slecht mens, als ik ben, de Heere Jezus liefhebben?

Het kan zijn dat u uw hele leven onverschillig geweest bent. De dienst van de Heere God heeft geen betekenis voor u gehad. U ging meer uit dwang of uit gewoonte naar de kerk, dan om God daar te ontmoeten. Of u meende voor God te leven, terwijl u niet anders dan een vrome farizeeër bent geweest. Wel netjes aan de buitenkant, maar van binnen vol zonde en zonder enige liefde voor God.

Misschien hebt u in het verleden de goede keus mogen doen en u over mogen geven aan Christus. U voelde de liefde tot Hem in u branden. Maar nu is het zo koud, zo vormelijk. U bidt uit plicht en niet uit liefde; u leest uw Bijbel uit gewoonte; u gaat naar de kerk, zonder dat het uw hart raakt.

Of u Gods liefde ooit gesmaakt hebt, of niet; als u nu ver bij God vandaan leeft, weet u niet hoe u terug moet keren. De duivel maakt u wijs dat de Heere u niet zal aannemen. U moet immers eerst liefde voelen in uw hart, hartelijk tot God kunnen bidden, wilt u de weg terug kunnen vinden. Pogingen om dit te bereiken, lijden echter schipbreuk. U wordt gewaar dat u vanuit uzelf niet tot God kunt naderen.

Het is de kant van 'beneden naar boven' waar het op vast zit. Maar nu is er een andere kant: van boven naar beneden. Het is de blik van Christus, vol liefde, die Petrus aanzag en deze blik deed hem bitter wenen. Zo zijn de ogen van Christus gericht op verloren zondaren, die niet weten hoe zij tot God zullen terugkeren. Het is de medelijdende zondaarsliefde van Christus die zondaars wil trekken uit de duisternis en chaos van hun verloren leven.

Bent u een christen? Hebt u de Heere van harte lief? Dit is alleen mogelijk als u de liefdeblijken van de Verlosser in geloof beantwoordt. Dan hoeft u uzelf niet op te knappen. Dan hoeft u geen tranen van berouw uit uw ogen te persen. Dan hoeft u u niet geschikt te maken. Zie dan niet langer op uzelf, maar zie op het liefdesoog van de lijdende en opgestane Heiland. Hij offerde Zichzelf uit liefde op voor verloren zondaren. Hij heeft de weg van terugkeer bereid aan het kruis van Golgotha. Het is Zijn reddende liefde die Hij ons in Zijn evangelie aanbiedt.

Bent u een christen? Beantwoord dan Zijn liefde. Ga als een verloren schaap naar de grote Herder, Die gereed staat om u te ontvangen. Kom tot Hem, zoals u bent. Hij zal u niet uitwerpen. En als u hem mag vertrouwen, zult u ervaren dat u zonder Hem niet langer kunt leven. Ook als u van Hem bent afgeweken, ontvangt Hij u opnieuw. Het liefdesvuur wordt dan in uw hart ontstoken, en als de toets op u af komt en u gevraagd wordt of u Hem lief hebt, zult u, al is het misschien stamelend en stotterend, antwoorden: "Heere, Gij weet dat ik U liefheb". Waarom? Omdat U mij eerst hebt liefgehad en met uitgebreide armen gereed stond om mij te ontvangen. En tegen deze liefde kan ik niet op. Dan klinkt het in uw hart: "Die ons heeft liefgehad en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed" (Openb. 1:5b). U, o Heere Jezus, hebt uzelf voor mij overgegeven, toen ik u niet liefhad, opdat ik door genade deze liefde mag aanvaarden en met de apostel belijden: "Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij hebt overgeven" (Gal. 2:20b). Geprezen zij Zijn Naam voor eeuwig en eeuwig.

L.J. van Valen

Preek

1. De aard van de ware christen

"Mijn schapen horen Mijn stem, en Ik ken dezelve, en zij volgen Mij. En Ik geef hun het eeuwige leven; en zij zullen niet verloren gaan in der eeuwigheid, en niemand zal dezelve uit Mijn hand rukken."

Johannes 10:27,28

Wat een heerlijke uitspraak, wat een volmaakte en volledige tekst! Deze bevat alles wat ik moet weten voor de vertroosting van mijn ziel. Zij is vol van voorrechten en genadegaven voor ware gelovigen en boetvaardige zondaren. En tegelijkertijd sluit het de deur doeltreffend voor in zichzelf rechtvaardige Farizeeërs, gepleisterde graven en opgeknapte huichelaars.

De tekst toont ons twee zaken¹: de aard van de ware christen en de geestelijke schatten die hij bezit. Of in andere woorden: wat zij zijn voor hun Zaligmaker en wat hun Zaligmaker voor hen is. Het is mijn voornemen om deze twee zaken achtereenvolgens te bezien. Ik bid God, dat u allen geleid mag worden om uzelf in het licht van deze tekst te onderzoeken.

1. Laten we dan in de eerste plaats de ware christenen bekijken: hun namen, hun kenmerken, hun aard. Wat zegt de tekst over hen? We lezen: “Mijn schapen horen Mijn stem ... en volgen Mij.” De Heere Jezus Christus vergelijkt hen met schapen. En Hij verklaart: ‘ze zijn van Mij, ze horen Mij en ze volgen Mij.’ Het is van belang dat we nagaan wat elk van deze uitdrukkingen inhoudt.

Ware christenen worden vergeleken met schapen. En als we dit nader bezien, vinden we in deze vergelijking een betekenis van grote diepte. Schapen zijn de meest onschuldige, rustige en onschadelijke schepselen, die God heeft gemaakt. Zo zou het met christenen ook moeten zijn. Ze moeten als discipelen van Hem nederig en bescheiden zijn. Hij heeft gezegd: “Leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart.” Ze moeten bekend staan als hele vriendelijke en liefdevolle mensen, die verlangen goed te doen aan iedereen die rondom hen is, die niemand kwaad zouden doen in woord of daad. Als mensen die niet naar de grote dingen van deze wereld zoeken, maar die tevreden zijn met het voortgaan op het pad van de plicht en alles doen wat God behaagt hen te zenden. Zij behoren in hun leven en gesprekken te laten zien, dat de Heilige Geest hen een nieuwe natuur gegeven heeft. Dat Hij hun oude bedrieglijke aard heeft weggenomen en in hen Goddelijke gedachten, voornemens en verlangens heeft geplant.

Als we dus mensen zien die elkaar verbijten en vereten, die liefdeloze dingen zeggen en doen tegen hun burens, die meedogenloos zijn, bij het minste of geringste driftig, slecht gehumeurd of boos, vol van nijd, twist en bittere woorden, dan hebben we zeker het recht om te zeggen: ‘U behoort niet tot Christus’ kudde. U moet nog wedergeboren worden en gemaakt tot een nieuw schepsel. Er moet nog een krachtige verandering in u plaatsvinden. Belijd wat u wilt, maar op dit moment kunnen we in u alleen de geest van de oude mens zien, ja de eerste Adam, maar niet de tweede Adam: Christus Jezus de Heere. Hoe mooi uw gewaad ook is, we onderscheiden de wolfsgeest en in plaats daarvan willen we de Geest van het Lam in u ontdekken.’

Maar om terug te komen: schapen zijn van alle dieren de meest nuttige. Geen enkel dier is zo dienstbaar voor de mens en vanwege zijn gemakken en geschiktheid in allerlei opzicht zo onmisbaar. Zo moet de aard van een ware christen ook zijn. We moeten ons best doen om goed te doen in onze tijd, in onze generatie en onszelf inspannen voor het geestelijk en tijdelijk voordeel voor onze broeders. Samen kunnen we veel doen. Het zijn niet alleen de rijken of de groten, die nuttig kunnen zijn. Naast het geven van goud en zilver zijn er honderd manieren om weldaden te bewijzen. Een ieder kan als hij wil in zijn specifieke situatie goed doen.

¹ Het eerste punt behandelt Ryle in de ochtendpreek en het tweede in de avondpreek. In dit boekje vindt u deze twee preken samengevoegd, omdat ze onlosmakelijk bij elkaar horen.

Heeft een arm mens niet een tong? Dan zal hij die, als hij deel uitmaakt van Christus' kudde en als de gelegenheid zich voordoet, zeker gebruiken voor het nut van zijn buurman. Hij zal waarschuwen, smeken, raadgeven en overtuigen. Als een getuige en dienstknecht van God zal hij redeneren en argumenteren tegen zonde en zorgeloosheid in welke vorm dan ook. Hij zal zich bewijzen als een bewogen liefhebber van de zielen van mensen. Hij zal graag de kennis, waarvan hij ontdekt heeft dat die waardevol voor hemzelf was, aan anderen willen doorgeven. Ongerechtigheid zal hij nooit onopgemerkt laten gebeuren, als hij deze kan tegenhouden door een vriendelijk woord van de Heere te spreken. Hij zal nooit twist en nijd laten voortbestaan, als hij vrede kan stichten.

En daarnaast, heeft een arm mens niet een gevoelig hart? Dan zal hij, als hij een echt schaap van Christus' kudde is, zeker denken aan hen die tegenspoed hebben, op zo'n manier alsof hij die zelf heeft. Hij zal het huis van verdriet niet mijden, maar er naar streven een vertrooster te zijn, terwijl hij de spreuk in gedachten houdt: 'Hoe goed is een woord, dat op de juiste tijd gesproken wordt.' Hij zal wenen met de wenenden en zich verblijden met hen, die zich verblijden. Hij zal laten zien, dat hij een waar kind van de hemelse Vader is, dat hij goed doet zowel aan rechtvaardigen als onrechtvaardigen en ook vriendelijk is tegen hen, die boos en ondankbaar zijn.

En kan een arm mens niet bidden? Jazeker! Een krachtig, vurig gebed vermag veel. En als hij voor de zielen van anderen bidt: wie weet of hij niet van betekenis zal zijn voor allen die rondom hem zijn? Ja, want een oprecht biddende christen, een mens die voortdurend bidt om de neerdaling van de Heilige Geest op de plaats waar hij woont en daarmee slapende mensen bekeert, is een machtige weldoener! Hij is een krachtige motor. En als hij de aanleiding is tot behoud van slechts één persoon, dan heeft hij iets gedaan waardoor er blijdschap is in de hele hemel.

Broeders, laten we goed onthouden, dat iedereen veel *kan* doen. En dat zij, die tot Christus' kudde behoren, er naar *zullen* streven om veel te doen. Niemand is in een gemeenschap zo bruikbaar als een ware christen. En niemand kan werkelijk christen zijn, als hij er niet naar streeft om goed te doen door middel van zijn advies, voorbeeld of gebeden. Zijn wij werkelijk schapen van Christus? Laten we nooit dit punt van onze aard als schapen vergeten. Een oprecht evangelisch geloof heeft niets zelfzuchtigs in zich. Het leidt er nooit toe, dat een mens alleen aan zijn eigen zaligheid denkt. Integendeel, het spoort hem aan om over de zielen van anderen bezorgd te zijn. Ik verdenk degenen die zich niet druk maken over de vraag of hun broeders werkelijk behouden zijn er altijd van, dat zij in werkelijkheid onwetend of zorgeloos zijn over hun eigen staat.

Schapen houden ervan om samen te zijn. Zij vinden het niet fijn om alleen te zijn. Er zijn geen andere dieren die het zo fijn vinden om in een kudde te zijn en die zo trouw elkaars gezelschap opzoeken. Zo is het met ware christenen. Het is hun vermaak om, indien mogelijk, elkaar te ontmoeten en samen te zijn. Het is hun voortdurende verdriet en zorg, dat zij veel te vaak alleen moeten reizen, zonder iemand die van dezelfde geest is en die over de dingen wil spreken, waar hun hart het meest naar uitgaat. Dit is een ernstige beproeving. Vrienden en familiebetrekkingen kunnen aardig en betrokken zijn. Zij kunnen alles hebben wat deze wereld aantrekkelijk maakt. Maar zij zuchten en smeken om mensen om zich heen te hebben, die zij hun diepste gevoelens kunnen laten zien. Mensen die de onzichtbare werkingen van de innerlijke mens kennen en die de verborgen strijd, die in hun harten plaatsvindt, begrijpen. Personen, met wie zij zoet kunnen spreken over de welstand en de beproevingen van hun ziel,

met wie zij vrij en ongereserveerd kunnen spreken over hun Heere en Meester en over hun hoop op vergeving door Zijn Naam.

Inderdaad, wie kan de vreugde beschrijven waarmee leden van Christus' kudde elkaar van aangezicht tot aangezicht ontmoeten? Voorheen waren zij misschien vreemdelingen of leefden zij afzonderlijk en waren zij nooit in gezelschap. Maar het is verbazend om te zien hoe snel zij elkaar lijken te verstaan. Er schijnt een algehele eenheid in overtuiging, smaak en oordeel te zijn, zodat iemand zou denken dat ze elkaar al jaren kennen. Ze lijken inderdaad te voelen, dat zij dienstknechten van één en dezelfde Meester zijn. Zij zijn leden van dezelfde familie en tot bekering gekomen door dezelfde Geest. Zij hebben één Heere, één geloof en één doop. Zij hebben dezelfde beproevingen, dezelfde angsten, dezelfde twijfels, dezelfde verzoeken, dezelfde wankelmoedigheden, dezelfde vrees voor de zonde, hetzelfde gevoel van onwaardigheid en dezelfde liefde voor hun Zaligmaker.

O, er is een mystieke band tussen ware gelovigen. Alleen zij die het ervaren hebben, kennen deze band. De wereld begrijpt het niet. Voor hen is het allemaal dwaasheid. Zij zeggen: 'Waardoor komt het nu, dat je zo'n belang stelt in elkaars gezelschap?' Maar die eenheid bestaat werkelijk en het is een gezegende eenheid, want zij is als een kleine voorsmaak van de hemel.

Geliefden, dit verlangen om samen te zijn, is een speciaal kenmerk van Christus' kudde. Het is niet vreemd als we zien, dat ze op dezelfde smalle weg lopen en tegen dezelfde dodelijke vijanden strijden. Ze zijn nooit zo gelukkig, als wanneer ze samen zijn. De onbekeerden kennen dit geluk niet. Zij ontmoeten elkaar en zijn netjes en beleefd en zelfs op hun manier aardig. Maar hoe zelden openen ze hun hele hart. Hoeveel jaloezie en koude verdachtmakingen zijn er in hun vriendschap. Hoe veel verbergen zij zelfs voor hun meest nabije kennissen!

Voor de schapen van Christus is dit allemaal onbekend. Het is het verlangen van hun hart om samen te zijn. En als ze samen zijn, hebben ze allemaal dezelfde gedachten. Er zijn geen reserves en er wordt niets achtergehouden.

Ongetwijfeld zijn er valse belijders die een gedaante van Godzaligheid hebben zonder de kracht ervan. Klinkende cimbalen wier godsdienst alleen uit praten bestaat: veel geluid, maar geen inhoud. Maar ondanks het aantal huichelaars, zeg ik toch dat ware gelovigen herkenbaar zijn aan hun liefde voor de gemeenschap en het onderlinge gesprek. Ze kwijnen bijna weg in zwaarmoedigheid, als ze alleen zijn. Het is hun levensadem om samen te zijn.

Dan nu het laatste wat ik over deze schapen wil opmerken. Van alle dieren zijn zij het meest kwetsbaar, het meest in staat om te struikelen, het meest in gevaar om te verdwalen en hun weg kwijt te raken. En zo is het met het volk van Christus. Ze wenden zich veel te gemakkelijk af om in wegen te gaan die niet goed zijn. Tevergeefs worden ze gewaarschuwd en geadviseerd om waakzaam te zijn en goed op hun weg te letten. Vaak vervallen ze in een suffe, slaperige toestand en beelden ze zich in, dat er geen gevaar is. En zo dwalen ze op één of andere zijweg af en ontwaken alleen door een genadige kastijding of een zware val. Ze denken, dat ze wel sterk genoeg zijn om door te gaan zonder deze voortdurende waakzaamheid en zo dwaalt hun oog af van de Herder der schapen. Zij dwalen van het ene veld in het andere, hun eigen begeerten achterna, totdat ze uiteindelijk ontdekken, dat ze in duisternis en twijfel zijn. En Christus' schapen keren net als andere schapen nooit terug naar de kudde zonder een bepaalde beschadiging of verdriet. Want het is veel gemakkelijker om de juiste weg te verlaten als je erop bent, dan om weer op het juiste pad te komen als je er vanaf gedwaald bent.

Er zijn mensen die denken dat christenen volmaakte schepselen zijn, zonder fouten. Maar dit is een mening die ver van de waarheid af is. Ongetwijfeld streven zij naar volmaaktheid, maar zelfs de allerbesten schieten hier nog veel in tekort. Ze zullen u zeggen, dat ze dagelijks in vele zonden vallen. Dat zij zich voortdurend vergissen, struikelen en weer tot zonde vervallen. En dat het meest passende gebed dat zij op kunnen zenden is: 'Heere, wij zijn niet beter dan dwalende schapen. God, wees ons, onwaardige zondaren, genadig!'

Net als schapen worden christenen ook gemakkelijk beangstigd. Er is erg weinig voor nodig om hen te verontrusten en angstig te maken over hun toestand. Ze zijn angstvallig bezorgd en bang voor gevaar vanuit iedere hoek. En zoals schepselen die hun eigen zwakheid en het aantal van hun vijanden kennen, beelden zij zich vaak in dat er iets te vrezen is, terwijl er geen werkelijk gevaar is. Toch is dit Goddelijke vrezen een duidelijk teken van Christus' kudde. Het bewijst dat zij hun eigen zwakheid voelen. Als een mens hier niets van kent en vol arrogant zelfvertrouwen is, is er meer reden om te denken dat hij veel minder van het christendom weet, dan hij behoort te weten.

Dit zijn de redenen waarom ware gelovigen worden vergeleken met schapen. Zij zullen niet altijd onderscheiden worden in deze bedrieglijke en zondige wereld. Vaak zult u geen groot verschil zien tussen hen en ongelovigen, maar toch hebben zij hun eigen aard. En als u ze goed gadeslaat, zult u die vroeg of laat ontdekken.

Plaats een kudde schapen en een kudde zwijnen samen in een groot, groen weiland. Een onwetend iemand zou in eerste instantie zeggen, dat zij dezelfde aard hebben. Maar drijf ze samen op een smalle weg, die aan een modderpoel grenst en de aard van de dieren zal spoedig zichtbaar worden. De zwijnen leken misschien schoon in het weiland, maar zodra zij de mogelijkheid hebben, zullen zij zich in de modder omwentelen. De schapen waren schoon in het weiland en zodra zij bij het vuil komen, zullen zij zoveel mogelijk proberen schoon te blijven.

Zo is het met de christen en de wereldling. Als alles soepel verloopt en er geen speciale aanleiding is om te zondigen, zie je geen duidelijk verschil tussen hen. Maar als er een verzoeking komt en zelfverloochening wordt gevraagd, komt onmiddellijk de gezindheid van het hart naar de oppervlakte. De christen bewaart zijn weg, hoe smal die ook is. De wereldling kiest voor de brede weg, die naar het verderf leidt. En de ware aard van beiden is openbaar gekomen.

2. De tweede zaak in onze tekst, die we willen bezien, is het woord 'Mijn'. Onze Heere noemt Zijn kinderen niet eenvoudigweg 'schapen', maar Hij zegt ook: "Mijn schapen". Het is alsof Hij ons duidelijk wil maken, dat Hij hen als Zijn eigendom ziet. Zij zijn als het ware gestempeld, verzegeld en gekenmerkt als het bezit van de Heere Jezus Christus Zelf. Het is een gezegende en troostrijke gedachte dat onze Heere en Zaligmaker zorgdraagt voor de zielen die Hem toebehoren zoals mensen voor hun aardse bezittingen zorgdragen en er voorzichtig mee omgaan.

Maar waarom worden Christus' kinderen 'Mijn' genoemd, op deze speciale manier? Hiervoor zijn vele redenen die voldoen. Wij zijn de 'Zijne' door verkiezing. We werden door de Vader verkoren en aan Hem gegeven, voordat de grondleggingen van de wereld waren gelegd. Onze namen werden in het verbond van zaligheid geschreven, voordat we geboren werden. We werden uitverkoren en beschikt om Zijn kinderen te zijn tot in alle eeuwigheid. Dat is een

heerlijk, zielsvertroostend leerstuk, hoewel sommigen het misbruiken. Zij zeggen dat een mens ongetwijfeld naar de hemel kan gaan, terwijl hij nooit zeker weet of hij een echt schaap van Christus' kudde is, totdat hij in de hemel is. Hij wandelt dan al zijn dagen in duisternis en onzekerheid. Maar voor allen, die werkelijk de werking van de Geest van Christus in zich ervaren, is het leerstuk dat wij door eeuwige verkiezing de Zijne zijn, vol van zoete, aangename en onuitsprekelijke vertroosting.

Christus' volk is ook van Hem, omdat zij gekocht zijn. Dood en hel hadden macht over een ieder van hen. Zij allen hadden de wet gebroken en het recht op eeuwig leven verbeurd, maar Christus heeft hen verlost. Christus betaalde de zware prijs van hun zaligheid, zelfs met Zijn eigen dierbaarste bloed. En daarom mag Hij hen 'Mijne' noemen. Want Hij heeft hen van de boeien en van satan vrijgekocht met de prijs van Zijn eigen leven. Hij kan zeggen: 'Zij zijn van Mij, zowel door een eerlijke koop in de tijd, als door vrije uitverkiezing in de eeuwigheid.'

Ten laatste: Christus' volk is de Zijne door adoptie. Hij heeft Zijn Geest in hen uitgestort en de kracht van de zonde in hun harten gebroken. Hij heeft hen een kinderlijke gemoedsgesteldheid gegeven, zodat zij uitroepen: 'Abba Vader'. Zij zijn deel geworden van Zijn familie: ware zonen en dochters van de Almachtige. Hij ziet hen als een deel van Zichzelf, als leden van Zijn lichaam, vlees en beenderen. En dienovereenkomstig voedt en onderhoudt Hij hen.

Zie dan mijn geliefden, de grote dingen die dit kleine woordje 'Mijn' bevat. "Mijn schapen" is de naam die Jezus aan christenen geeft. "Mijn" door verkiezing, door aankoop en door adoptie. O, geloof me: u kunt soms terneer geworpen en wankelmoedig zijn, maar als u een werkelijk aandeel in die gezegende naam hebt, als u werkelijk in het aantal van Christus' schapen besloten bent, dan hebt u echt goede reden om u te verblijden.

3. Maar ik moet mij haasten naar het derde punt, dat onze tekst de aard van ware gelovigen toont. "Mijn schapen", zegt Jezus, "horen Mijn stem". Wat is dit horen van Christus' stem? Het kan niet het gewone horen met de oren zijn, want dat doen velen die in hun zonden sterven. Het moet het horen met het hart zijn. Het luisteren met aandacht. Het geloven van wat gehoord wordt. Het mannelijk handelen naar wat geloofd is.

En waar kan de stem van Christus gehoord worden? Soms fluistert Hij in het *geweten* van een zondaar en zegt: 'O, doe deze afschuwelijke zonden niet! Bekeert u, bekeert u, want waarom zou u sterven?'

Soms spreekt Hij ernstig in de weg van de voorzienigheid, zoals door ziekte of een ongeluk, door een beproeving of een sterfgeval. Hij spreekt dan langzaam en duidelijk: 'Sta stil en denk na. Bezie uw wegen. Bent u gereed om te sterven en geoordeeld te worden?'

Maar doorgaans wordt deze stem gehoord in het lezen van de Schrift of door de prediking van het evangelie. Dan horen we de stem van de Heere Jezus helder en onderscheiden. De ene keer is zij scherp en doordringend: "Maar indien gij u niet bekeert, zo zult gij allen desgelijks vergaan" (Luk.13:3). "Gijlieden moet wederom geboren worden"(Joh.3:7b). "Ontwaakt, gij die slaapt, en staat op uit de doden" (Ef.5:14). Een andere keer spreekt Hij lieflijk, overwinnend en vertroostend: "Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven" (Matth.11:28). "Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke" (Joh.7:37). "En die wil, neme het water des levens om niet" (Openb. 22:17).

Zo kan de stem van Jezus in al deze wegen en op verschillende manieren worden gehoord. Hier wordt het onderscheid zichtbaar tussen de bekeerden en de onbekeerden. Zij die bekeerd zijn, horen Christus' stem, maar zij die onbekeerd zijn, horen deze niet. De ware schapen van Christus waren eens dwaas en ongehoorzaam, verslaafd aan hun verlangens en genoegens, dood in zonden en overtredingen. Maar uiteindelijk hoorden zij de stem van de Zaligmaker en toen zij die hoorden, leefden zij. In eerste instantie wisten zij niet Wie hen riep. Maar zij hoorden een stem, die zij niet ongehoorzaam konden zijn. En nu zullen zij u zeggen, dat het zeker de stem van de Heere was. Zij hoorden Zijn stem. Zij luisterden naar Zijn nodiging. Zij geloofden Zijn beloften. Zij beleden dat zij zondaren waren en vonden rust in Hem. En nu zullen zij niets doen zonder dat ze Zijn stem gehoord hebben. Zijn Woord, Zijn spreken, Zijn bevel en Zijn wil is hun leefregel. Het is het verlangen van hun hart en hun gebed, dat zij onderwezen mogen worden door Zijn Geest en Woord. Het is voedsel en drank voor hun zielen om over Hem door Zijn dienstknechten te horen spreken. Hun oren zijn als droge grond, altijd dorstig om het water des levens in te drinken. Soms worden zij verzocht af te wijken om te horen wat de wereld biedt. Maar spoedig keren zij met verdriet en schaamte weer terug om aan Jezus' voeten te zitten en om Zijn stem te horen, terwijl zij zich verwonderen over hun afglijdingen.

De wereld ziet niet dat de stem van Christus zo'n vreugdevol geluid is. Zij houden er niet van. Het ergert hen. Dat hen gezegd wordt, dat zij zondaren zijn, die berouw moeten krijgen en die óf moeten geloven óf om zullen komen, is een struikelblok voor hen. Maar de schapen van Christus worden nooit geërgerd. Dag aan dag luisteren zij zorgvuldig naar het onderwijs van hun Herder. Geen muziek is zo zoet voor hun oren als de stem van Jezus. En of die nu gepreekt wordt of geschreven staat, er is niets anders waar zij zoveel van houden. Het lijkt alsof deze speciaal voor hun situatie gesproken is. En zij kunnen, durven en willen deze stem niet in de wind slaan, zelfs voor de hele wereld nog niet.

4. Ik moet verder gaan naar het vierde en laatste kenmerk van een ware gelovige. "Mijn schapen", zegt de tekst in Johannes, "horen Mijn stem en zij volgen Mij". Dat zij Christus *volgen* is de hoofdeigenschap van christenen. Niemand zal ooit van hen zeggen, dat zij wél belijden, maar niet in praktijk brengen of dat zij wél zeggen, maar ter wille van hun Meester niets doen. Zij moeten niet alleen de stem van hun Meester horen, maar Hem ook volgen. Christus volgen is tegelijkertijd Hem vertrouwen als onze Verlosser, Zaligmaker, Profet, Priester, Koning, Leider, Bevelhebber en Herder. Christus volgen is het oprecht wandelen in Zijn wegen. Het is het opnemen van ons kruis en het schrijven van onze naam bij Zijn volk. Het is het zien op het Lam als onze Gids en Hem volgen waar Hij ook heen gaat.

We moeten niet onze eigen plannen volgen en voor de zaligheid op onszelf vertrouwen. We moeten niet de ijdele schaduw van een hoop, van onze eigen handelingen en daden, volgen. Maar we moeten onze harten en ogen op Christus gericht houden. Op Hem moet ons geloof in vrije en volledige vergeving rusten. Tot Hem moeten we bidden om genade om ons in moeilijke tijden bij te staan. We moeten wandelen achter Hem aan. Hij, Die het beste, het schitterendste en zuiverste Voorbeeld is.

De weg kan smal en steil zijn, maar we moeten voortgaan en niet ter rechter- of ter linkerzijde afwijken. De weg kan donker zijn, maar we moeten volhouden. In de hemel zal genoeg licht zijn.

O, dat christenen, zelfs de besten onder hen, niet zo traag zouden zijn in volgen! Sommigen stoppen om over de vergankelijke dingen van deze aarde te beuzelen. Anderen stoppen om de

opzichtige, geurloze bloemen langs de kant van de weg te plukken. Sommigen houden halt om te slapen, terwijl ze vergeten dat onze rust niet hier is, maar dat het betoverde grond is. Anderen houden halt om op hun medereizigers te vitten en ruzie met hen te zoeken.

Weinige van Christus' schapen vervolgen hun weg zo standvastig als ze maar kunnen. Maar toch, vergeleken met de wereld, volgen ze Jezus. (O, dat zij toch slechts zouden onthouden, dat wie Hem het meest volgt, Hem op de meest gemakkelijke wijze zal volgen!) Zij volgen Christus Jezus en zij weten waar ze naar toe gaan. En zelfs in de donkerste rivier, in de vallei van de schaduw van de dood, hebben zij het vertrouwen dat hun Herder met hen zal zijn en dat Zijn stok en Zijn staf hen zullen vertroosten.

Zij zullen u allemaal vertellen, dat ze arme dwalende schapen zijn, minder dan de minste van Gods kinderen en beschaamd, omdat ze zo weinig vruchten dragen. Maar toch zijn zij, zo zwak als zij zijn, vastbesloten om Hem tot het einde te volgen. En zij zeggen: 'Christus alleen, in leven en dood, voor tijd en eeuwigheid.'

Dat is de beschrijving die de tekst van ware christenen geeft. Zij worden vergeleken met schapen. Ze worden Christus' eigendom genoemd. Zij horen Zijn stem en zij volgen Hem. Om op dit moment verder te gaan, is duidelijk onmogelijk. Daarom stel ik voor om vanavond, zo de Heere wil, te spreken over het andere gedeelte van de tekst: over de voorrechten van een christen. Als de Heere het geeft, zult u dan horen Wie de Zaligmaker is voor Zijn volk. Blijft nog over, dat we persoonlijk toepassen wat al gezegd is.

Ik heb u gezegd, dat dit een tekst was met het oog op *zelfonderzoek*. In dat licht dring ik op dit moment op een ieder van u aan. Ik roep u op, man of vrouw, om uw hand op uw hart te leggen en deze korte vraag te stellen: 'Ben ik een schaap van Christus' kudde of niet? Hoor ik Zijn stem of niet? Volg ik Hem of niet?'

Zegt uw Verlosser en Rechter niet duidelijk: 'Dit is de beschrijving van Mijn kinderen?' Geeft Hij u niet de meest duidelijke kenmerken waaraan u uw staat kunt toetsen? Als u in uzelf deze kenmerken niet terug vindt, wat en waar zijn dan uw gronden, waarmee u denkt recht te hebben op het eeuwige leven? Zonder deze eigenschappen bent u op dit moment niet meer dan een verloren ziel.

Weet u niet, dat er maar twee soorten mensen voor de Rechterstoel zullen staan: de schapen ter rechterzijde in ere en de bokken aan de linkerzijde zonder genade? En weet u niet, dat dat op dit moment ook zo is? Er zijn maar twee soorten mensen op de aarde: mensen die Christus horen, Hem volgen en die op de weg der zaligheid zijn. En mensen, die Hem niet horen, noch volgen en op de weg naar het eeuwig verderf zijn. Tot welke kudde behoort u? Er is geen middenpositie. Onderzoek uzelf en wees verstandig, nu het nog kan.

Denk niet, dat u deze vraag aan de kant kunt schuiven door te zeggen: 'Ik zal het net zo goed doen als de rest van de wereld.' Dat kan weleens heel slecht zijn. Dat is de weg van de wereld! Leg de wereld langs de meetlat en toets ze aan deze tekst. Hoort de wereld Christus? Wie zal opstaan en zeggen, dat ze dat doet? Al Christus' beloften, nodigingen, waarschuwingen, dreigingen, onderwijzingen en uitroepen worden genegeerd en veracht. De wereld is er doof voor. Het lijkt wel of ze nooit gesproken zijn. 'O', zegt de wereld, 'wij redden het wel zonder ons daarover druk te maken. Dat was niet voor ons bedoeld.' Voor wie was het dan wel bedoeld?

En opnieuw: volgt de wereld Christus? Wie zal opstaan en die vraag met 'ja' beantwoorden? Niemand natuurlijk! De wegen van Christus, Zijn Voorbeeld, heiligheid, liefde,

zachtmoedigheid en zelfverloochening zijn uitzonderingen, de zeldzame, bijna niet voorkomende zaken in de wereld. De meest voorkomende dingen zijn: boosheid, toorn, wrok, vloeken, overspel, ontucht, onreinheid, wellust, haat, onenigheid, wedijver, twist, opstand, ketterijen, afgunst, dronkenschap, feesten, baldadigheid, trots, ijdelheid, afgoderij, geestelijke luiheid, Bijbelverachting, verwaarlozing van het gebed, kerkverlating, wereldgelijkvormigheid en nog veel meer. 'O, dat geeft niks', zegt de wereld, 'wij zullen het ook wel redden zonder al dat strenge gedoe.' Heel goed in de ogen van de duivel, die niets anders wil dan iedere levende ziel vernietigen. Maar niet goed in Gods ogen.

Nee, de wereld zal Christus niet volgen, noch Hem horen; alles eerder dan dat. Maar bedenk, dat het de eigenschap is van hen die eeuwig leven hebben, dat zij Christus' stem horen en Hem volgen. Denk eraan, zondaar. Vandaag heb ik het u gezegd.

Denk niet, dat u me af kunt schepen door te zeggen: 'Ja, maar op deze manier zullen er maar heel weinig zalig worden.' U hebt helemaal gelijk. De Heere Jezus heeft dat Zelf voorzeggd. Maar laat mij u een verborgenheid zeggen: waarom worden er zo weinig mensen zalig? God wil wel dat alle mensen tot kennis van de waarheid komen. Maar waarom zijn er zovelen, die hier niet aan voldoen en op de brede weg wandelen?

Eenvoudigweg omdat zij niet geloven wat God hen heeft gezegd in Zijn Woord. Om de eenvoudige reden dat zij niet willen, dat God waar maakt wat Hij in Zijn Woord heeft opgetekend. Zij beelden zich in dat je de hemel wel binnen kunt gaan zonder een schaap van Christus te zijn. Zij kiezen hun eigen weg en niet die van God.

Bedenk dan op deze dag, dat God gewillig is om u te ontvangen, *als u zich slechts naar Hem keert*. Als u slechts besluit om zelfstandig te denken en u niets van de wereld aan te trekken. Als u slechts hoort naar de stem van de Heere Jezus Christus en Hem volgt. Als u deze stem slechts ernstig wilt nemen en naar Hem gaat om vergeving van zonden en om de Heilige Geest. Hij zal u het verlangen van uw hart schenken en u zult nooit meer omkomen, maar eeuwig leven hebben.

Maar of u het nu zult horen of na zult laten: Christus alleen is de Weg, de Waarheid en het Leven. En wat de wereld u ook zal zeggen, niemand zal ooit tot de Vader komen dan door Hem. Amen.

2. De voorrechten van de ware christen

Geliefden, vanmorgen heb ik over het eerste gedeelte van deze tekst gesproken. Ik zei u toen, dat dit gedeelte twee zaken bevat. Ten eerste, de eigenschappen van de ware christenen en ten tweede hun voorrechten. Eerst wat zij voor hun Zaligmaker zijn en daarna wat hun Zaligmaker voor hen is. Laat mij herhalen wat de tekst ons over hun aard liet zien.

Na onderzoek hebben we ontdekt dat Gods kinderen, Zijn waar gelovig volk, met schapen vergeleken worden, omdat ze zo zachtaardig, rustig, onschadelijk en onschuldig zijn. Omdat zij nuttig zijn en goed doen aan allen die rondom hen zijn. Omdat ze zo graag bij elkaar zijn en een hekel aan scheiding hebben. En tot slot omdat ze zo hulpeloos zijn, dwalend en gereed tot struikelen.

Daarna zagen we dat Jezus hen “Mijn schapen” noemde, alsof ze Zijn bijzondere eigendom zijn. Ze zijn de Zijne door verkiezing, aankoop en adoptie.

In de derde plaats zagen we, dat Christus’ schapen Zijn stem horen. Zij luisteren nederig naar Zijn onderwijs. Zij nemen Zijn Woord als hun leefregel en gids.

Tenslotte zagen wij, dat zij Hem volgen. Ze wandelen op het smalle pad, dat Hij voor hen uitgestippeld heeft. Zij weigeren niet, ook al is het pad soms steil en smal. Maar waar de weg van gehoorzaamheid ook gaat, zij volgen zonder twijfelen.

Rest ons nu nog om te kijken naar het tweede gedeelte van mijn tekst dat de zegeningen en voorrechten laat zien die Jezus, de goede Herder, aan Zijn kinderen schenkt. De Heere geve, dat niemand van u zich beloften zal toe-eigenen, die u niet toekomen. En dat niemand aan Gods buitengewone barmhartigheid de vrijheid zal ontlene om in de zonden voort te slapen. In dit gedeelte staan heerlijke en vertroostende zaken beschreven. Maar bedenk, dat zij alleen gegeven zijn aan Christus’ kudde. Ik sluit daarmee alle ongelovigen, onboetvaardigen en goddelozen uit. Ik waarschuw u: tenzij u de stem van Christus hoort en Hem volgt, hebt u geen recht op of deel aan deze gezegende fontein van vertroosting.

Hoor dan nu wat Jezus over Zijn gelovige kinderen zegt: “Ik ken dezelve... En Ik geef hun het eeuwige leven; en zij zullen niet verloren gaan in der eeuwigheid, en niemand zal dezelve uit Mijn hand rukken.”

Voordat we de betekenis van deze tekst verder bezien, wil ik eerst twee vragen beantwoorden, die in uw gedachten op zouden kunnen komen. Over wie spreekt de Heere Jezus hier? Veronderstellen wij dat Hij alleen de patriarchen, profeten en apostelen bedoelt? Mensen zoals Abraham, David, Job en Daniël? Mensen die door het geloof koninkrijken overwonnen, gerechtigheid oefenden, de monden van leeuwen toestopten, het geweld van het vuur uitblusten, tekenen en wonderen deden en hun bloed voor het Koninkrijk van God vergoten? Zijn het alleen deze mensen die troost mogen putten uit deze gezegende woorden: “Ik ken dezelve en zij zullen niet verloren gaan in der eeuwigheid”? Moet verder iedereen twijfelend naar zijn einde gaan?

God weerhoude mij ervan om dat te zeggen! Het zou satanswerk zijn om zo’n leerstuk te preken. Deze tekst kan het eigendom worden van de slechtste van de zondaren, als hij maar wil. Schriftgeleerden en Farizeeërs, Sadduceeën en Herodessen, tollenaars en hoeren,

dronkaards en overspelers, moordenaars, dieven, echtbrekers, leugenaars, vloekers, wereldsgezinden en hebzuchtigen: zij allen mogen deze tekst aangrijpen en zijn dierbare schatten beërven, als zij slechts willen horen naar Christus' stem en Hem willen volgen. Hij is voor allen die berouw hebben en het evangelie geloven. Hij is voor allen die wenen over de zonden die ze gedaan hebben en die met een werkelijk Goddelijk berouw en in geloof en gebed naar de Heere Jezus Christus vluchten als hun enige Hoop, hun algenoegzame Zaligmaker, hun Alles in allen. Er is geen enkele man of vrouw van wie niet in het Boek des Levens van het Lam geschreven zal worden: 'Dit is iemand die door God gekend is. Dit is een erfgenaam van het eeuwige leven. Dit is een man of vrouw die nooit verloren zal gaan, die nooit meer uit de hand van de Heere gerukt kan worden.' Als u maar uw zonden wilt opgeven en Christus Jezus wilt aannemen als uw Herder en Verlosser.

Uw berouw kan zwak lijken, uw geloof kan zo slap zijn als water, maar als er maar iets is als een mosterdzaad, als er maar genoeg is om u als een zondaar naar de voet van het kruis te leiden, dan zult u eenmaal in de heerlijke eeuwigheid met de heiligen geteld zijn.

De andere vraag die ik wil beantwoorden, is deze: Waarom gaf de Heere Jezus Christus ons deze rijke en volkomen belofte? Omdat Hij wist, dat ware christenen altijd een aangevochten, vrezend en twijfelmoedig volk zouden zijn. Altijd bereid om te geloven, dat zij niet behouden zullen worden. Altijd bang dat zij het nieuwe Jeruzalem nooit zullen zien vanwege de inwendige verdorvenheid, die ze voortdurend in hun hart tegenkomen.

Hij zag, dat zij naar zulke sterke wijn van bevestiging zouden verlangen. Daarom heeft Hij in deze en soortgelijke teksten voorzien, als een bemoedigend middel om hun harten op te beuren. Om hen te verlevendigen als zij wanhopen, zich zwak voelen en in staat zijn om op hun pelgrimsreis door deze vermoeiende wereld af te haken.

1. Laten we nu beter kijken naar de verschillende gedeelten van deze belofte. Ten eerste zegt de Heere Jezus Christus van Zijn schapen die Zijn stem horen en Hem volgen: "Ik ken dezelve." Ik ken hun aantal, hun namen, hun bijzondere eigenschappen, hun omringende zonden, hun zorgen, hun beproevingen, hun verzoeking, hun twijfels, hun gebeden en hun persoonlijke meditatie. Ik weet alles van een ieder van hen.

Bedenk wat een troostrijk gezegde dit is! De *wereld* weet niets van Christus' schapen. Om precies te zijn: de wereld neemt slechts enkele mensen waar, hier één en daar één. Mensen die anders leven dan anderen, die meer serieus lijken te zijn in hun gedrag, die één of andere gewichtige overdenking hebben opgelegd gekregen. Maar de wereld verbaast zich er slechts over, dat zij zo moeilijk kunnen doen over kleine zonden. Als hun wegen tegen die van de wereld indruisen, is zij hoogst beledigd. En wat hun angst voor de zonde en hun bezorgdheid over hun zielen betreft, daar weet en begrijpt de wereld niets van. De geheime oorsprong van hun gedrag is totaal verborgen.

Ook de *vrienden* van christenen kennen hen vaak niet. Mogelijk respecteren zij hen en laten zij hen hun weg gaan, zonder hen tegen te houden, hoewel dit helaas niet altijd het geval is! Maar hun genoegen en verdriet, hun voortdurende strijd tegen het vlees, de wereld en de duivel, hun angst om in verzoeking te vallen en hun vermaak in alle genadebewijzen kunnen zij niet uitleggen of begrijpen. Er is iets verborgen in de aard van de christen, waar zij niets van kennen.

Wees vertroost, u die beproefd wordt en worstelt met de moeilijkheden op uw weg naar de hemel. Moeilijkheden van buitenaf en van binnenuit. Moeilijkheden buiten- en binnenshuis. Verdriet over uw eigen zonden en verdriet over de zonden van anderen. De goede Herder kent u goed, ook al beseft u dat niet. Nooit vergoot u in het verborgene een traan over uw eigen verdorvenheid, nooit ademde u één enkel gebed om vergeving en helpende genade, nooit streed u één enkele strijd tegen de goddeloosheid, die Hij niet opmerkte en in Zijn gedenkboek opschreef.

U hoeft niet te vrezen, dat Hij uw noden niet begrijpt. U hoeft niet bang te zijn, dat uw gebeden te arm en te ongeletterd zijn om gehoord te worden. Hij kent uw bijzondere noden beter dan dat u ze zelf kent. En uw nederige smeekbeden zijn nog niet opgezonden of ze zijn al gehoord.

Soms zucht u en hebt u verdriet vanwege gebrek aan christelijke broeders. U treurt soms dat u niet meer mensen rondom u hebt met wie u die zoete gesprekken kunt voeren over de zaligheid. Bedenk, dat de goede Herder er is, Die altijd op uw pad en bij uw bed is. Zijn ogen volgen al uw bewegingen. Geen man, vader, moeder, broer, zus of vriend kan een tederder belang in de welstand van uw ziel stellen, dan Hij doet. Als u een overtreding begaat, is Hij bedroefd, maar Hij zal u kastijden en u terug brengen. Als u goede vruchten draagt, zal Hij Zich verheugen en u meer genade geven. Als u verdriet hebt, zal Hij uw verbroken hart oprichten en er balsem in gieten. Hij waakt, merkt op en luistert altijd. Niemand kan zo nederig en gering zijn, of Hij is bekend met al zijn wegen.

Kent Jezus de mensen van de wereld, de trouwelozen en goddelozen, dan niet? Zonder twijfel kent Hij hen. Hij kent hun gangen. Er is geen enkele zonde door hen begaan, die niet volledig in het grote boek beschreven is. Maar Hij kent hen alleen als Zijn vijanden, als zorgelozen en onbedachtzamen, die niet de moeite willen nemen om te luisteren naar Zijn stem en Hem te volgen. En in het laatste der dagen, als iedereen voor Hem zal staan, zal Hij zeggen: 'Ik ken u niet. U wilde Mij niet kennen op de aarde en Ik ken niets van u in de hemel.' "Gaaf weg van Mij, gij vervloekten, in het eeuwige vuur, hetwelk den duivel en zijn engelen bereid is" (Matth.25:41b).

Geen twijfel mogelijk, dat daar vele Bileams zullen zijn, vele dorre vijgenbomen, vele dwaze maagden, vele onvruchtbare wijnstokken, vele luidkeels roepende huichelaars, die zullen zeggen: "Heere, Heere, doe ons open!" (Luk.13:25). "Hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam duivelen uitgeworpen en in Uw Naam vele krachten gedaan?" Maar toch zal Zijn antwoord zijn: "Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij die de ongerechtigheid werkt!" (Matth.7:22,23).

O, wat een gezegende en vertroostende zaak is het om door Christus gekend te zijn! Gekend en gekenmerkt als Zijn vrienden, Zijn bloedverwanten, Zijn dierbare kinderen, Zijn geliefde familie, Zijn gekocht bezit! Hier zijn we vaak terneergeslagen, ontmoedigd, vervolgd, worden we tegengesproken of verkeerd begrepen. Maar laten we moed vatten: onze Heere en Meester weet alles. Er zal een dag komen, dat we niet langer zullen zien door een verduisterde spiegel, maar van aangezicht tot aangezicht. Een dag, dat we zullen kennen, zoals we nu gekend zijn. Want dan zullen we de eenheid tussen ons en onze Verlosser - die we nu zo vaak geneigd zijn te betwijfelen - helder zien en hoeven we niet meer uit te trekken tot de strijd.

2. Wat is het volgende gedeelte van mijn tekst? De Heere Jezus zegt van Zijn schapen: "Ik geef hun het eeuwige leven." Wat is het deel dat Jezus aan Zijn volk geeft? "EEUWIG LEVEN." Een volmaakte, nooit meer eindigende gelukzaligheid voor het meest belangrijke

deel van een mens: zijn onsterfelijke ziel. Door de tweede dood, waarvoor we alleen echt moeten vrezen, zullen zij niet beschadigd worden.

Welke grotere dingen zou de Heere Zijn volk kunnen schenken? Gezondheid, rijkdom, eer, genoegens, huizen en land, vrouwen en kinderen, wat zijn zij? Hoe lang houden zij stand? Slechts zeventig jaar en we moeten alles verlaten. Zes afgepaste stappen van het slechtste stukje aarde zijn groot genoeg voor ons. Naakt komen we op de aarde en naakt moeten we tot het stof weerkeren. En we kunnen niets met ons meedragen.

Wat is het verschil tussen rijk en arm als zij sterven? Zij gaan allen naar één en dezelfde plaats. De worm voedt zich best met hen beiden. Slechts een korte tijd en u zult niet meer in staat zijn om onderscheid tussen hun beenderen te maken.

Maar als de arme in Jezus ontslaapt en de rijke in zijn zonden sterft, o, wat een machtige kloof is er dan tussen hen! De rijke zal zijn verblijfplaats vinden in het vuur dat nooit meer uitgeblust wordt. De arme zal ontwaken om te ontdekken dat hij een eeuwige schat heeft in de hemel, ja zelfs het eeuwige leven.

Eeuwig leven! Daarmee vergeleken zijn de wereldse zaken slechts als een druppel water, hoe gewichtig en belangrijk zij ook lijken te zijn. Het is echt verbazingwekkend dat mensen zich ongerust maken over de dingen van de wereld, zwoegen en zweten voor wat meer goud of zilver en hun krachten aan hun zieke en zwakke lichamen verkwisten om ze wat vermaak te geven. En toch zorgeloos blijven, dood en als bevroren met betrekking tot het leven voor dat dierbare talent: de ziel!

Maar wat over het eeuwige leven opgemerkt? ‘Ik’, zegt de Heere Jezus Christus, ‘geef het aan Mijn kinderen’. Wie zegt dit? Hij, Die de volle prijs gekocht en betaald heeft. Hij, Die in Zijn hand de sleutels van de dood en de hel heeft. Hij, Die opent en niemand kan sluiten. Hij, Die sluit en niemand kan openen. Hij zegt het, Die de Amen is, de trouwe en waarachtige Getuige, Die geen mens is, dat Hij liegen zou, Die nooit Zijn belofte verbreekt. Hij, Die het recht heeft het te zeggen, zegt het, omdat Hij naar de aarde kwam om de wil van Zijn Vader te doen. Hij, Die in onze plaats stierf om verlossing voor ons te verwerven. Als Hij verklaart: “Ik geef hun het eeuwige leven”, dan moeten dood en hel zwijgen. Niemand kan Hem tegenspreken.

‘Ik geef’, zegt Hij, ‘het eeuwige leven’. Hij spreekt niet op de wijze van de wereld. Deze wereld is koud, berekenend en harteloos. Daar wordt weinig gegeven. Het is allemaal kopen en verkopen en de prijs van zaken moet betaald worden.

Gezegend zij God, dat de Heere Jezus niet met zondaren handelt, zoals zij met elkaar handelen. Hij geeft eeuwig leven *om niet*, uit genade, voor niets, zonder prijs en geld. Hij geeft het niet, omdat wij het waard zijn of verdienen. Ook niet omdat wij moeten tonen dat we het waard zijn en verdienen. Hij geeft het als een vrije gift, omdat Hij ons liefheeft en ons zeer toegenegen is.

Bedenk voor uzelf hoe heerlijk dat leerstuk is. Hoe volkomen het ieder excuus van de onboetvaardige wegneemt. Zonder voorwaarde wordt hier vrijspraak en vergeving geschonken. Er wordt ons niet gezegd, dat we iedere dag zoveel moeten afbetalen en dan behouden zullen worden. Dat zou ons in de twijfel en wanhoop drijven. Maar als iemand slechts Christus’ stem hoort en Hem volgt, zegt Jezus: ‘Zie, Ik geef hem het eeuwige leven. Er is geen verdoemenis meer voor hem.’

3. De derde belofte in mijn tekst, is de volgende. Jezus zegt van Zijn schapen: “zij zullen niet verloren gaan in der eeuwigheid.” Ze zullen uiteindelijk nooit weggeworpen worden, als zij

eenmaal bij Mijn kudde verzegeld en geteld zijn. Ze kunnen menigmaal uitglijden en vallen. Ze kunnen vele tekortkomingen opmerken en vaak in de zonde terugvallen, maar ze zullen nooit voor eeuwig verloren gaan. Door Gods kracht zullen zij door het geloof vastgehouden worden tot zaligheid.

Waar zijn die christenen, die wel denken dat ze een schaap van Christus zijn, maar die vrezen dat ze op het laatst toch nog tekort zullen komen? Zie de verzekering van Hem, Die niet liegen kan: “zij zullen niet verloren gaan in der eeuwigheid”.

Nee, ware christenen zullen nooit verloren gaan! Is dat grote werk in hun hart niet door de Heilige Geest begonnen? Heeft Gods kracht ZÉlf niet bewerkt, dat zij bekeerd zijn van de duisternis naar het licht? Zouden wij durven zeggen, dat God het prilste begin in de hand heeft en het dan toch niet afmaakt en tot volmaaktheid brengt? Zijn zij niet wedergeboren met dat onvergankelijke zaad? En zal dat zaad dan verstikt worden en geen vruchten voortbrengen? Zijn zij niet door genade tot nieuwe schepselen gemaakt? Is het dan mogelijk dat de genade hen tevergeefs tot een nieuw leven verwekt heeft? Waar kun je in de hele wereld een werk vinden, dat de Heere is begonnen, maar dat Hij op moest geven en onvolmaakt laten?

Het zij dan ver van ons om te veronderstellen dat een gelovige ooit weggeworpen kan worden! Als de mens ook maar één aandeel in zijn bekering had, zou hij terecht mogen twijfelen. Maar dat is niet zo. Het is het werk van God. En het werk wat Hij doet, zal tot volkomenheid gebracht worden.

Het gebouw dat de Heilige Geest heeft gefundeerd, zal nooit in verval kunnen geraken. Het zal nooit half gebouwd blijven. De laatste steen zal op een dag zeker met gejuich gelegd worden.

Ware christenen zullen nooit verloren gaan. Zijn zij niet het speciale eigendom van Christus, de dienaren van Zijn huis, de leden van Zijn huisgezin, Zijn kinderen door adoptie? Daarom zal Hij hen zeker niet ten val laten brengen. Hij zal net zo zorgzaam voor hen zorgen, als wij voor ons eigen vlees en bloed zorgen. Hij zal hen net zo bewaken, zoals wij onze waardevolle en dierbare bezittingen bewaken. Hij zal hen net zo koesteren, zoals wij koesteren wat ons het meest dierbaar is. Hij zou nooit Zijn leven voor hen afgelegd hebben, als Hij de bedoeling had hen weer los te laten.

“Niet verloren gaan in der eeuwigheid!” Koningen en machtige mensen op deze aarde zullen verdwijnen en nooit meer gezien worden. Tronen, koninkrijken en vorsten, rijke en eerbare mensen zullen in het graf geworpen worden. Maar de meest nederige christenreiziger zal nooit de eeuwige dood zien. En wanneer de hemelen als een boekrol zullen voorbijgaan (naar Jes.34:4) en de aarde met al haar schoonheid verbrand zal worden, dan zal die mens een huis hebben, niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

Die mens mag dan in deze wereld arm en weinig gewaardeerd zijn. Maar wanneer degenen gekweld zullen worden, die bij geval meer van de goede dingen van dit leven hadden, zie ik in hem iemand die een heerlijke heilige zal zijn. Ik ben ervan overtuigd dat niets hem ooit zal kunnen scheiden van de liefde van Christus. Hij kan zijn twijfels hebben, maar ik weet dat er voor hem gezorgd wordt en dat hij nooit verloren zal gaan.

4. Er blijft nog één ding over. Jezus voegt toe: “en niemand zal dezelve uit Mijn hand rukken”. Dit is een verzekering op een verzekering, zodat niemand een excuus kan hebben om te twijfelen. Er is altijd wel iets wat aan de schapen van Christus trekt. De verlangens van het vlees en de ogen, de trots van het leven, de duivel en de wereld zijn altijd hard aan het strijden om hen te vernietigen. Maar zij zullen daar niet in slagen.

Denkt u dat de duivel zijn koninkrijk opgeeft zonder een geweldige strijd? O nee, hij gaat rond als een briesende leeuw, zoekende wie hij zou kunnen verslinden. Hij voert een constante strijd met allen, die de geboden van God onderhouden en Jezus Christus belijden. Maar het Woord van God belooft plechtig, dat hij nooit zal zegevieren. Alle machten van de duisternis zullen nog niet één enkel vonkje oprecht evangelisch geloof kunnen uitblussen.

Geliefden, laat me nu tot slot een woord van vermaning spreken tot u allen die Christus' stem horen en Hem volgen. O, dat de Geest op u mag neerdalen en uw aantal honderdvoudig vermenigvuldigt! Bent u inderdaad een schaap van Christus? Voelt u in uzelf de werking van Zijn gezegende Geest, die de werken van het vlees doodt en uw gemoed naar de hemelse zaken op doet zien? Hebt u het getuigenis in uzelf, dat u werkelijk een geestelijke verandering hebt ondergaan? Dat u de zonde, die u eens liefhad, nu haat en de dingen liefhebt, die u eens verachtte?

Hebt u goede reden te geloven dat u de oude mens met zijn daden afgelegd en de nieuwe mens, met de zachtmoedige natuur van uw gezegende Meester, aangedaan hebt? O, verheug u dan met een onuitsprekelijke vreugde, vol van heerlijkheid. Bid, dat u niet stil zult staan, maar voort mag gaan van genade tot genade en van kracht tot kracht. Bid dat u veel geestelijke vruchten mag dragen. Want zo wordt uw Vader verheerlijkt en zult u uw roeping en verkiezing voor uzelf vastmaken.

Bent u inderdaad een schaap van Christus? *Pas dan op, dat u nooit op uzelf zult vertrouwen.* Niets raakt de goede Herder meer dan te zien dat de leden van Zijn kudde vergeten, dat hun veiligheid alleen in Hem is en zij in hun eigen daden en prestaties roemen. Denk niet aan uw zwakke pogingen. Zeg niet: 'Ik doe zo weinig, daarom heb ik weinig hoop. Ik vertrouw erop, dat ik spoedig meer zal doen. Dan zal ik meer hoop hebben.' Al uw beste prestaties en pogingen richting de hemel zijn in zichzelf slechts wankelende steunen, die geen gewicht kunnen dragen. Zij zijn dierbaar als bewijzen van geestelijk leven, maar zij kunnen u niet rechtvaardigen. Denk alleen aan uw Zaligmaker Jezus Christus, vertrouw Hem volkomen, heb Hem hartelijk lief, zie voortdurend op Hem. Zolang u op Hem steunt, bent u sterk en kan niemand u aanraken. Zonder Hem en in uw eigen kracht bent u zwak en zo onstabiel als water.

Bent u echt een schaap van Christus? *Pas dan op dat u niet van de weide afdwaalt, die Hij u heeft gegeven.* De duivel en uw oude mens willen u vaak ervan overtuigen, dat deze zorgvuldigheid niet nodig is, omdat u uit genade leeft. 'Je bent toch zeker geen kind', zeggen ze dan, 'dat je deze wei niet voor een korte tijd kunt verlaten. Natuurlijk hoeft je niet zo in het zicht van de Herder te blijven.' Christen, let op en pas op voor de verleider, hoe mooi hij het ook brengt. Zorgvuldigheid in het persoonlijk gebed, ijver in het onderzoek van de Schriften en ijver in het horen van het evangelie: dat zijn de weiden waar Jezus Zijn kudde voedt. En als u afwijkt, als u nalatig wordt in het gebruik ervan, wees er zeker van dat uw ziel spoedig zal sterven door gebrek aan haar gebruikelijke voedsel. En u zult zwak, kreupel, mager en ongelukkig terugkeren.

Nog één keer en ik zal stoppen. Bent u werkelijk een schaap van Christus? *Wees er dan zeker van dat u vele beproevingen zult krijgen.* Waar zou u immers een Redder voor nodig hebben, als er geen vijanden zijn van wie u gered moet worden? Ja, u zult menige beproeving krijgen! Satan is zeer toornig op allen, die aan zijn strikken ontsnapt zijn en hij zal ieder werktuig inschakelen om uw vrede te verstoren. Hij zal vele twijfels veroorzaken in uw gedachten. Hij zal vele ijdele en Godslasterlijke beelden in de kamers van uw hart aanporren en vele

afschuwelijke gedachten, waarvan u eens dacht dat ze onmogelijk waren. Maar blijf aan deze woorden denken: “zij zullen niet verloren gaan in der eeuwigheid.”

Ja, u zult vele beproevingen krijgen. Heeft de wereld ooit een ware christen beschermd en bemoedigd? O nee, de wereld zal u bespotten en verachten, uitlachen en schrik aanjagen. Zij zal u in een verkeerd daglicht stellen, leugens over u verspreiden, voetangels op uw weg plaatsen en als ze durft, zal ze u vervolgen.

En dan is daar nog het vlees: slaperig en lui, dol op verontschuldigen en het probeert u altijd te laten geloven dat u het veel moeilijker hebt dan iemand anders. Het is vol van bedrog en verraderlijk en het heeft voortdurende waakzaamheid nodig.

Maar toch kunnen de wereld en het vlees u nooit terug doen keren, tenzij u een bedrieger zonder genade bent. Bedenk dan: “zij zullen niet verloren gaan in der eeuwigheid.”

Christen, u kunt in verwarring gebracht zijn, maar u hoeft nooit te wanhopen. U kunt vervolgd worden, maar u zult nooit verlaten worden. U kunt u terneergeslagen voelen, maar u zult nooit vernietigd worden. U kunt tegenspoed hebben, maar u zult geen verdoemenis ontvangen. U zult van uw vijanden gered worden en van de hand van een ieder die u haat. Vrees geen van de dingen, die u moet doorstaan. Wees getrouw tot in de dood en de goede Herder zal u de kroon des levens geven.

Waarlijk, Hij is voorgegaan om een plaats te bereiden voor hen, die Hij kent. En in de heerlijkheid waar Hij is, zullen zij ook zijn.

“Want ik ben verzekerd”, zegt Paulus, “dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Heere” (Rom.8: 38,39).

Amen